

# Sài Gòn Dễ Thương

Manh Kim

Sài Gòn dễ thương dã man! Dễ thương, đặc biệt dễ thương, là những người lao động bình dân, như thể họ càng sống “thấp” ở tầng đáy xã hội thì tâm hồn họ càng cao, như thể họ muốn chồi lên, không phải để tìm ánh nắng, mà để cho người ta thấy họ đẹp như thế nào, đáng chiêm ngưỡng và đáng ngắm nhìn như thế nào. Sài Gòn chắc không bao giờ có anh xe ôm nào không chỉ đường khi được hỏi. Chắc ít có bà bán xôi nào mà không biết bán thiếu.

Tôi thích lang thang vào những hẻm sâu hun hút ở Sài Gòn. Đó là những nơi còn lưu lại nhiều nét sinh hoạt của Sài Gòn xưa – Sài Gòn của Bình Thạnh, Sài Gòn của Gò Vấp, Sài Gòn của Thị Nghè - mỗi nơi mỗi khác, trong cái giống chung của “đặc tính Sài Gòn”. Có những buổi trưa tôi “khám phá” cái Sài Gòn mà mình sống từ lúc mới sinh bằng cách sộc vào những con đường lạ hoắc, len vào những con hẻm nhỏ hẹp chưa từng đến, và dừng ở quán café “cóc” nào đó để thấy những thanh niên mình trần vừa đánh cờ vừa chửi thề ồm tỏi. Tiếng chửi thề Sài Gòn thì ở đâu cũng nghe nhưng phải nghe tiếng chửi thề trong các hẻm lao động thì mới cảm nhận được cái nét đặc thù của Sài Gòn. “Đụ má, mày chơi dzậy hông được nha mậy”... Tiếng chửi thề Sài Gòn, khi vui đùa bông lơn, nghe không bị “khét”. Nó mượt. “Mẹ bà bây, làm cái giọng gì kỳ quá nha”. Sài Gòn chửi thề không chỉ do bực hay giận. Sài Gòn chửi thề có khi là “nựng”. “Đồ quý hà!” – “hà” là cái gì?

Đừng hỏi “hà” là gì. Cũng đừng thắc mắc tại sao phải có “hà”. “Hà” là cái tinh cốt của “bộ tự vị” Sài Gòn. Nó là vậy đó. Thiếu “hà” thì mất dáng Sài Gòn rồi. Khỏi hỏi ha!



Sài Gòn cà chớn. Sài Gòn xớn xa xớn xác. Sài Gòn lấu cá. Sài Gòn lừa gạt... Nhưng Sài Gòn “mua đi cung” hay “Sài Gòn vá xe miễn phí nha bà con” mới là những định tính tạo nên cốt lõi của văn hóa Sài Gòn. Sài Gòn chưa bao giờ hết mang lại “cảm hứng” để nói về nó. Sài Gòn luôn dễ thương. “Dễ thương thấy... mẹ!” - kiểu Sài Gòn là phải nói như vậy. Tại sao “thấy mẹ”? Khỏi hỏi ha!

Manh Kim

## Lời Bàn Thêm:

Bài viết của nhà báo Manh Kim làm mình nhớ Sài Gòn và người Sài Gòn kinh khủng. Biết rằng Sài Gòn bây giờ "ngọc nát vàng phai" nhiều, biết rằng bây giờ người **Sài Gòn bớt dễ thương đi nhiều sau hơn 4 thập kỷ phải sống dưới một chế độ tồi tệ có sức phá hoại khủng khiếp từ môi trường, thiên nhiên cho tới văn hóa đạo đức xã hội, tính thiện trong con người**, nhưng vẫn mong Sài Gòn luôn luôn là một thành phố mở, bao dung, dung nạp tất cả và tạo cơ hội cho tất cả, người Sài Gòn giữ được những nét đẹp như sự phóng khoáng, tốt bụng, bình dị...của mình.

Và mong biết bao một ngày trở về Sài Gòn...



Song Chi